

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. София, 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Дора Д. Михайлова

Членове: Росина Н. Дончева
Георги Ст. Мулешков

като разгледа докладваното от Дора Д. Михайлова Въззивно гражданско дело № 20231800500054 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 435, ал. 2, т. 3 и т. 5 ГПК.

Образувано е по жалба на В. Й. Д. и М. В. Д., както и по жалба на „М.Р. К.“ ЕООД, срещу действията на ЧСИ Вл. Цачев, рег. № 926 на КЧСИ, обективирани в протокол за опис от 01.12.2022 г. по изп. д. № 20229260400820, изразяващи се отнемане от жалбоподателите на движимите вещи, описани в протокола от 01.12.2022 г., в определянето на В. Б. за пазач на тези движими вещи, както и за лице, на което на основание чл. 486, ал. 2 ГПК описаните в същия протокол недвижими имоти са предадени за управление.

В жалбите се поддържа, че В. Й. Д. и М. В. Д. не са уведомявани за опис, което обуславя незаконосъобразността на извършените от съдебния изпълнител действия. Жалбоподателите считат отнемането на движимите вещи и определянето на трето лице – в случая управителя на ищеца по бъдещия иск - за техен пазач, както и за лице, на което на основание чл. 486, ал. 2 ГПК описаните в този протокол недвижими имоти са предадени за управление, за незаконосъобразни действия, тъй като нито една от хипотезите на чл. 470, ал. 1 и ал. 2 ГПК и чл. 486, ал. 2 ГПК не е налице. Молят за отмяна на обжалваните действия.

Насрещната по частните жалби страна – „С. И.“ ЕООД – изразява

идентификатор, имот с идентификатор, имот с идентификатор, имот с идентификатор, имот с идентификатор, имот с идентификатор; както и запор на всички движими вещи, намиращи се в горецитираните недвижими имоти, собственост на „С. И.“ ООД, в това число машини за производство, обзавеждане на офисните помещения, компютърна и друга техника, включващи неизчерпателно изброени движими вещи, за обезпечаване на иска на „С. И.“ ООД срещу „М.Р. К.“ ЕООД, В. Й. Д. и М. В. Д. по чл. 108 от ЗС и чл. 109 от ЗС и искове в условията на евентуалност по чл. 75 от Закона за собствеността и „евентуално на последния иск - на основание чл. 76 от Закона за собствеността, с цена на исковите 592 927, 10 лв.“ в полза на „С. И.“ ООД.

Съобщение за наложения запор и за датата, на която ще се извърши опис на вещите, е изпратено общо до тримата жалбоподатели на адрес в гр. С., ул. „Б. п.“ № .., където е седалището на „М.Р. К.“ ЕООД, съвпадащ с настоящите адреси на жалбоподателите – физически лица. Това съобщение е връчено на Р. К. – пълномощник на дружеството-жалбоподател, която е приела съобщението със задължение да му го предаде. Редовно връчване на съобщение за способа за налагане на запора на В. Й. Д. и М. В. Д. не е налице. Връчването е осъществено в нарушение на чл. 46, ал. 2, вр. ал. 1 ГПК.

Съгласно чл. 46, ал. 1 ГПК, когато съобщението не може да бъде връчено лично на адресата, то се връчва на друго лице, което е съгласно да го приеме. „Друго лице“ по смисъла на закона е не всяко лице, а само пълнолетен от домашните на адресата или лице, което живее на адреса, или е работник, служител или съответно работодател на адресата. Лицето, чрез което става връчването, се подписва в разписката със задължение да предаде призовката (съдебните книжа) на адресата (чл. 46, ал. 2 ГПК). Възможността за връчване на призовки и съобщения чрез определена категория трети лица не е самоцелна, а цели да обезпечи действителното получаване на книжата от страната по делото. В случая липсва отбелязване Р. К. да е или сред домашните на жалбоподателите – физически лица, или лице, което живее на адреса, за да се приеме, че е лице, чрез което може да се извърши редовно връчване по посочения ред.

В случая, видно от протокола за опис от 01.12.2022 г., съдебният изпълнител не е документирал изрично преценка за редовното връчване на съобщенията, но е предприел действията, за които съобщения са разпратени, в присъствие на представител на „М.Р. К.“

ЕООД, на трето лице П. Ф. Ю“ ЕООД, в присъствие на управителя на лицето, по чиято молба е издадена обезпечителната заповед – „С. И.“ ЕООД - В. Б., както и в присъствие на вещо лице. Описаните имоти – движими вещи и недвижими имоти – съдебният изпълнител оставил за пазене и управление на В. Б..

Нормата на чл. 435, ал. 2 ГПК регламентира изчерпателно действията на съдебния изпълнител, които могат да бъдат обжалвани от длъжника - постановлението за глоба, насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо, отнемането на движима вещь или отстраняването му от имот поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението, отказа на съдебния изпълнител да извърши нова оценка, определянето на трето лице за пазач, ако не са спазени изискванията на чл. 470 ГПК, както и в случаите по чл. 486, ал. 2 ГПК, отказа на съдебния изпълнител за спре, прекрати или приключи принудителното изпълнение, както и постановлението за разноски.

В случая предмет на жалбите е действието на съдебния изпълнител по чл. 486, ал. 2 ГПК, което подлежи на обжалване от длъжника на основание чл. 435, ал. 2, т. 5 ГПК. На основание чл. 435, ал. 2, т. 3, пр. 1 ГПК жалбоподателите атакуват и изземването по реда на чл. 470, ал. 1 и ал. 2 ГПК на движимите вещи, обуславящо предаването им за пазене на трето лице (в този смисъл са и оплакванията на жалбоподателите срещу липсата на предпоставките на чл. 470 и чл. 486, ал. 2 ГПК).

Съгласно чл. 400 ГПК налагането на запор се извършва незабавно от съдебния изпълнител по искане на молителя въз основа на обезпечителната заповед на съда като на ответника се връчва съобщение вместо призовка за доброволно изпълнение. При запор върху движима вещь съдебният изпълнител извършва опис, оценка и предаване на вещта за пазене съгласно чл. 465 - 472. Както бе посочено по-горе, за образуването изпълнително производство жалбоподателите – физически лица не са били редовно уведомени. Възраженията в обратен смисъл на ответника по жалбите „С. И.“ ЕООД са неоснователни. Обезпечителният процес има две фази - по допускане на обезпечението и по налагане на допуснатата обезпечителна мярка – които се развиват пред различни органи. Фактът, че жалбоподателите са упражнили в срок право на жалба срещу определението, с което е допуснато обезпечение, не предполага изпълнение на задължението на съдебния изпълнител по чл. 400 ГПК да уведоми длъжниците-физически лица за запора, който в случая се

смята за наложен с описването на вещите съгласно протокола от 01.12.2022 година. За тази дата физическите лица, срещу които е образувано изпълнителното производство, не са били редовно уведомени.

С описването на движимите вещи запорът върху тях е наложен. След запора съдебният изпълнител може да отнеме тези вещи от държане на длъжника и да ги предаде за пазене на вискателя или на трето лице за пазач, но само при наличие на предпоставките на ал. 1 или ал. 2 на чл. 470 ГПК - ако длъжникът откаже да приеме за пазене вещта, или ако съдебният изпълнител прецени, че тя не трябва да се остави у него, както и в случаите, когато длъжникът е редовно призован за описа, но не присъства на него. От анализа на посочените законови текстове следва принципът, че вещта се оставя на длъжника. Следващата възможност е вещта да се остави на вискателя и едва след това може да се предаде на пазач. Предвидената в чл. 470, ал. 1 ГПК поредност при определяне на това кой може да пази вещта не е случайна. С нея законодателят цели да даде превес при пазенето на вещта на страните по делото (защото те имат най-голям интерес от вещь в добро състояние) и едва при липса на желание от тяхна страна да се грижат за вещта или при преценка, че вещта не трябва да се остави у длъжника, е предвидил участие на трето лице – пазач. Във всички случаи оставянето за пазене на лице, различно от длъжника, трябва да се мотивира. В разглежданата хипотеза нито една от предпоставките на чл. 470, ал. 1 и ал. 2 ГПК за изземване на вещите от длъжниците и за предаването им за пазене на трето лице не съществува – нито е налице отказ от страна на който и да е от жалбоподателите, част от които неуведомени за извършените действия, да приемат за пазене описаните движими вещи, нито са налице констатации на съдебния изпълнител, въз основа на които е възможно да се обоснове извод кое действие или бездействие на длъжниците съставлява лошо стопанисване и обуславя нуждата от изземване на вещите и предаването им за пазене на трето лице, нито е налице редовно призоваване на всички длъжници за описа. Ето защо, като е иззел вещите от фактическата власт на жалбоподателите и е предал същите за пазене на трето лице, съдебният изпълнител е действал в нарушение на посочените процесуални норми.

Незаконосъобразни са и действията на съдебния изпълнител по определянето на трето лице, на което на основание чл. 486, ал. 2 ГПК описаните в протокола от 01.12.2022 г. недвижими имоти са предадени за управление. Съгласно чл. 486, ал. 1 ГПК имотът се

оставя във владение на длъжника, който трябва да управлява имота като добър стопанин. Той получава имота по опис и е длъжен да го предаде в същото състояние, в което го е приел - чл. 486, ал. 1, изр. 3 ГПК. Ако длъжникът не стопанисва добре имота, т. е. ако има реална опасност с действията или бездействията си да го увреди до степен същият да намали реалната си стойност, или ако пречи на огледа от трети лица (в хипотезата на провеждане на публична продажба и достигане на възможно най-висока цена, неприложима в разглеждания казус), съдебният изпълнител предава управлението на друго лице (чл. 486, ал. 2 ГПК). Възможност за съдебния изпълнител да предаде още при опис имота на трето лице е само, ако към този момент се установят предпоставките, визирани в чл. 486, ал. 2 ГПК, а именно, ако длъжникът не стопанисва добре имота или пречи на огледите. При изготвяне на протокола по чл. 484 ГПК от 01.12.2022 г. липсват констатации, че длъжниците не стопанисват добре имота, поради което предаването на имота за управление на друго лице (без да са изложени каквито и да е мотиви за това) съставлява незаконосъобразно действие, подлежащо на отмяна. Възраженията на ответника по жалбите „С. И.“ ЕООД, че лошото стопанисване от ответниците по бъдещия иск се изразявало в недопускането на бъдещия ищец до недвижимия имот, са неоснователни, тъй като, дори и да са налице, такива действия имат отношение единствено към основателността на иска за собственост.

По изложените съображения жалбите се явяват основателни и следва да се уважат.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ действията на ЧСИ Вл. Цачев, рег. № 926 на КЧСИ, обективирани в протокол за опис от 01.12.2022 г. по изп. д. № 20229260400820, изразяващи се отнемане от жалбоподателите В. Й. Д., М. В. Д. и „М.Р. К.“ ЕООД на движимите вещи, описани в същия протокол, в определянето на В. Б. за пазач на тези движими вещи, както и за лице, на което на основание чл. 486, ал. 2 ГПК описаните в същия протокол недвижими имоти са предадени за управление.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____